

به‌رق ده‌توانین زورشت بکه‌ین، به‌لام به‌خوشه‌ویستی زیاتر*

بژارحه‌کیم/که‌رکووک

ده‌یه‌وی ئیمپۆکه به‌بردیک دوو چۆله‌که بکوژیت، له‌به‌شیک تری وه‌لامه‌که‌ی ئه‌ودا که‌جیی سه‌رنجی منه ئه‌وه‌یه که‌ده‌لێت» ده‌بوایه ئه‌وه‌نده جورئه‌تی رۆژنامه‌نووسیت هه‌بوایه ناوی فه‌رمانگه‌که‌ت دیاری بکردبایه» من ده‌لیم ئه‌وه گرنگ نیه درکاندنی ناوی شوینه‌که به‌قه‌د ئه‌وه‌ی نووسه‌ر ویستویه‌تی په‌یامه‌که‌ی خۆی به‌خوینه‌ریگه‌یه‌نیت، جگه له ئه‌خلاقیاتی رۆژنامه‌وانی له‌ده‌ست نیشان نه‌کردنی ناوی شوینه‌که، له‌لایه‌کی تریشه‌وه نووسه‌رله‌باته‌که‌ی خۆیدا به‌هیچ شیوه‌یه‌ک ئاماژه‌ی نه‌داوه به «ره‌شوه‌ت» وه‌ک جه‌نابت ئه‌وه‌ت قۆستۆته‌وه وه‌ک ئه‌وه‌ی (هه‌نگت له‌دار دۆزبیبته‌وه وپشکی شپرت به‌رکه‌وتبیت).

له‌دواجارده‌مه‌وی بلیم، ئاخۆکاتی‌ک له‌هه‌رفه‌رمانگه‌یه‌کی حکومی که‌یه‌کێک پاره‌ ده‌دات ده‌بیت له‌به‌رامبه‌ریدا پسوله‌ی یاسایی بۆبکریت که‌له‌لایه‌ن که‌سانی تایبه‌ته‌وه ده‌بیت ئه‌ویش که‌یاسا ریکی خستوه، ئه‌گه‌رئه‌وه‌نه‌بوو بیژه‌حمه‌ت یانی چی؟! ئه‌وه ئیمه‌ین (قه‌زف وته‌شه‌هیر) ده‌که‌ین یان جه‌نابت که‌پاریزه‌ری وده‌رخستنی راستیه‌کانمان نه‌ک به‌موو به‌لکوو به‌کندر ناوده‌به‌یت!

به‌پێزم ئیمه‌ ده‌می‌که له‌خۆمان گه‌یشتوین وده‌زانین چۆن چۆنی کارده‌که‌ین و ده‌نووسین، ته‌نانه‌ت بئ ناگاش نین له‌هه‌بوونی هه‌ر سه‌رپێچی وکاریکی نایاسایی که‌له‌شاردا ده‌قه‌ومین، بۆیه وه‌لامدانه‌وه‌ی هه‌ریابه‌تیک پێویسته پێشوه‌خته هه‌له‌وه‌سته‌ی بۆبکریت، با له‌مه‌ودواش هه‌ولبده‌ین که‌ رۆشنی‌بیری‌یه‌تی ره‌خنه‌ گرتنمان هه‌بیت نه‌ک ره‌خنه‌ خۆی بکه‌ینه رۆشنی‌بیری‌یه‌ت.

ئه‌وه‌ش دێره‌ شعریکی «قانع» هه‌که‌ده‌لێت: ئایه له‌حال و له‌حوکمی سوله‌یمان شاره‌زای؟ یاخود له‌وه‌زعیات وه‌له‌ئعمالی فه‌یله قووس

* وته‌یه‌کی شه‌کسپیره

له‌ ژماره (۲۴) ی ئایاری ۲۰۰۸ی گۆفاری (راویژدا، له‌ژیرناونیشانی «نوسه‌ر وه‌رمانبه‌ری زیره‌ک» وه‌لامی بابه‌تیکي پاریزه‌ری راویژکار» حوسامه‌دین

سه‌رداری» م‌خوینده‌وه، که‌له‌هه‌مبه‌ر نووسینیکی رۆژنامه‌ن ووس» ئازاده‌یینی» له‌هه‌مان گۆفاردا هاتبوه نووسین، کاکی پاریزه‌ر به‌ته‌نیاو جیا له‌کۆده‌نگی هاوپی‌شه‌کانی خۆیدا هاتۆته‌وه‌گۆخۆی کردوه به‌خاوه‌نی پاریزه‌ران و وه‌ک بلیی ئه‌وه‌گۆته‌بیژی پاریزه‌ران بیت و وه‌لامی رۆژنامه‌نووسان ده‌داته‌وه .

له‌وه‌لامی نوسینه‌که‌ی «کاک» حوسامه‌دین» دا، جوړیک له‌هه‌لچون ونیمچه ته‌شه‌هیریک به‌رۆژنامه‌نووس» ئازاده‌یینی» هاوپی‌شه‌مان کراوه که‌له‌وه‌لامی کاکی پاریزه‌ردا ناو‌زپاندنی خستۆته‌پالی ئه‌ویش به‌به‌کاره‌یتانی ده‌سته‌واژه‌ی وه‌لامه‌که‌ی که‌ده‌لێت» که‌چی دوا‌ی ئه‌وه‌ی (له‌به‌رچه‌نده‌هۆیه‌ک) جه‌نابت له‌فه‌رمانگه‌که‌ده‌رچووت یان.....) ئه‌وه‌ش بیگومان ده‌مانخاته‌گومانیکه‌وه له‌به‌رامبه‌رکه‌سایه‌تی ئه‌وه‌هاوپی‌شه‌یه‌مان، جگه‌له‌وه‌ش به‌کاره‌یتانی ئه‌وده‌سته‌واژانه‌ش بۆنووسینی پاریزه‌ریک قورسه له‌به‌رامبه‌رته‌شه‌هیرکردن به‌که‌سانی تر.

کاکی پاریزه‌ر له‌ناوه‌پۆکی وه‌لامه‌که‌ی بۆ» ئازاده‌یینی «ده‌لی» چاوه‌پوان بووم سه‌ندی‌کای پاریزه‌ران یان لقی هه‌ولیری پاریزه‌ران هه‌رنا سه‌نته‌ری رۆشنی‌بیری پاریزه‌ران وه‌لامی نووسه‌ر بده‌نه‌وه، ئه‌وه‌ش وه‌ک ئه‌وه‌ایه کاکی پاریزه‌رده‌یه‌وی پاریزه‌ران هانبدات دژی نووسه‌ران و رۆژنامه‌نووسان و قه‌له‌مه‌ه بوی‌ره‌کان بی‌نه‌گۆ ده‌نگه‌کان بخنکین.

له‌گه‌ل ئه‌وه‌شدا کاکی پاریزه‌رئه‌وه‌ی بیرچوو که‌خویشی ئه‌ندامی کارای سه‌ندی‌کای رۆژنامه‌نووسانی کوردستانه، یان